

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Επιστόν μετρούμεν χρόνον
εις την γην τῶν Παρθενίων.

Χίλια κ' ἐνηκκῶσα πέντε,
τὰ νοουόμε κ' ἐν νοουεμένα.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα καὶ συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνο—ὁ κ τὸ φράγκα εἶναι μ ὄνο.
Γὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δ ἕκα φράγκα καὶ ἄ τὸ χ ἔρι.

Εἰς γυῶν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσέλε π ἢ
ὅτι πωλοῦμεν σάματα «Ρωμιοῦ» ἀνελλιπῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν κ' ἔμπορος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν δὰ πληρώνα δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Ἄγδοθ Μῆν κ' εἰκοστῆ
καὶ δροῦν πατέρες ἀγαστοί.

Τέσσαρα κ' ἐνενηντα κ' ὀκτακόσα
κ' ἥ πλάσις μ' ἑκατόμβας φρικτώσα.

**Ὁ Φασουλῆς φουσκῶν
ὄσῃν γῆν τῶν Ἰαπωνίων.**

Φ.— Μιλοῦσε Γραπτονέικια καὶ δὲν τὸν ἑστιάλαβα,
μὰ μοῦπανε πῶς δὲ μιλῶ γὰρ τὰ Πρωτοδικεῖα.

Φ.— Δὲν ἔξρω τί μοῦ κάπνισε, ἐνέληγε συμπλοκτὴ
μὲ τὴν ῥηλὴ τὴ μέτη,
κ' ἐνόμισα πῶς βρῖσκομαι μὲς σ'τὴν Ἰαπωνία,
πῶνται βασίλειο μὲ τοῦ καὶ μὲ φιλοποπία.

Ἦταν κ' ἐκείνος φαλακρός, εἶχε καὶ φαβορῖταις,
τάλε κοινίε Θεωδωρῆς,
καὶ σοβαρὸς ἐν σοβαροῖς,
καὶ μὲ τοὺς φίλους ἔχων Παρασκευαῖς καὶ Τρίταις.

Κ' εἶδα τριγύρω κεφαλὰς, πλῆθος ὕδροπεπῶν,
καὶ Γραπτονέικιας μερικαῖς σὰν ῥόδα καὶ σὰν κρινα,
κ' ἐνφ' θαρροῦσα πῶς παῖδ' τὴν γῆν τῶν Ἰαπωνίων
ἐνόμισα πῶς βρῖσκομαι καὶ μὲς σ'τὴν Ἀθήνα.

Καὶ δεξιὰ κ' ἄριστερὰ
τοῦ γύρουσαν ρουσοφῆτα,
καὶ τοῦσαναν τοῦ φουκαρὰ
τρία τὰ καμπαῖτα.

Π.— Περιεργὸν φαινόμενον καὶ τοῦτο, χασομέρη,
τὸ νὰ θαρρῆς πῶς βρῖσκομαι συγχρόνως οἱ δύο μέρη.

Κ' αὐτὸς βασιτώντας, Περωιλῆ, σ'τὸ χέρι τοῦ πῖλον
εἰς τὴν πληθὺν τῶν φίλων
ἐφράναζε τοῖν τοῖν τοῖν τοῖν, τὰ πεισιμὰ ν' ἀφῆσται,
κ' ὅλα τὰ νομοσχέδια γραμμὴ νὰ τὰ ψηφίσετε,
κ' ἔπειτα θὰ σὲς δώσωμε τὰνάλογα ρουσοφῆτα
νὰ τρώτε καὶ νὰ πίνετε σ'τὰ πέντε Βιλαῖτια.

Φ.— Κ' εἶδα μ'προστά μου κίτριον
ὄδων τὸ Βουλνεύησιόν,
καὶ μ'πιηκα μέσα, Περωιλῆ, περιεργὸς ν' ἀκούσω,
καὶ ποῖδ' θαρρῆς πῶς κ'ντάξα; ... τὸν ἄλλο Μονοκροῦσο.

Ἄλλος τὸν πῖλον μου φορῶ
κ' ἐν τῆς Βουλῆς ἀναχωρῶ,
καὶ σὲς ἀφίγω μόνους
μὲ τῆς κοιλίης τοὺς πόνοους.

Π.— Μίλα καλὰ, βρε Φασουλῆ...
Φ.— Φωνάσων λαοπλάνε,
τῶν Πανελλήνων ἡ Βουλῆ
μέσα σ'τὸ Τύκιο νάνα.

Κ' εἶπαν τόσοι Γραπτονέικια
πῶς ὁ Πρόεδρος δὲν παῖζε,
καὶ τοῦ φάναζαν: τὸν πῖλον μὴ, παπποῦ, τὸν ξαναπάρῃ,
κ' ἄς σοῦ γῆνη κάθε χῆρις.

Δὲν ἔξρωε τί παράξω κ' ἄλλόκοτο μοῦ φάνη
κ' ἔλεγα μὴ χειρότερα...
στοῖφω καὶ δεξιότερα,
κ' ἀπὶ τὸν ἴο, Περωιλῆ, κ' αὐτὸν τὸν Νταληγγάνη.

Καὶ τὸν πῖλον τοῦ Προέδρου τοῦ τὸν πῖλον μὲ τὸ ἴδιον,
κ' ἀπὸ τῶνα σ' ἄλλο χέρι
σοβαρὸς ἐνεκλωφόρη,
μ' ἄλλους λόγους, χασομέρη,

Π.— Θὰ φῆς καμμὰ σ'τὸ ψυχικὸ γῆ αὐτὰ τὰ θεσπιάλαβα...
τρέλλαις δὲν ἐπιτρέπονται σ' αὐτὴ τὴν ηλικία...

φίλος ἔδινε πρὸς φίλον
τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὸν πῖλον.

Κί' ἔγινε κί' αὐτὸς ὁ πῖλος
μυθικός καθὼς ὁ πῖλος
τῆς ἱστορικῆς Κοινότητος.

Κί' ἔγινετο συζήτηση περὶ τὸν κατεπαιών
τοῦ καθ' ἡμᾶς στατεῦματος,
κί' ἄρχισε καὶ κατάργησις τῶν Εὐρηνοδικειῶν
χάριν τοῦ περυσίου μῆτους.

Καὶ τότε ἐμοῦγκρισαν πολλοὶ κί' ἐβέβησαν ὡς τράγοι,
καὶ μπόμπα δυναμίτους ἐξαίφνης ἐξεργάη
μὲς' στήν μεγάλην Ύδωδὸν
καθὼς στήν Κόρινθον ἐδῶ.

Κί' ἡ Ναγκασκίη πυρπολεῖ
κάθε δημοσίον σταθμόν,
καὶ δυναμίτις ἀπειλεῖ
τῆς Καμιτάτικας τὸν πορθμόν.

Κί' ἄκουσα τότε τὸν παιπὸν τῶν λέλων Ἰαπωνίων
πρὸς πάντα φίλον νὰ λαλή, κἂν ἐξηρον κἂν γέροντα,
πῶς διαθὰ καταργηθῶν, ἐκτὸς ἐκείνου μόνου,
ποῦ θύγονται πασιφανῶς τῶν φίλων τὰ συμφροντα.

Ἄλλ' ἔμωσ μὲ τὸν γέροντα καὶ πᾶς ἐπικυρόνει
πῶς ἐμφυχά τε κί' ἀνυχα, κἂν ἄνθρωποι κἂν πόλεις,
πάντα χωρὶς χαμοθεῶ καὶ μπάμπα στήν Κορόνη
θὰ θεωροῦνται περὶ κί' ἐξώλεις καὶ προώλεις.

Κί' ἡ Κυβέρνησις προτεινεῖ
στὸς Ἰάπωνας νὰ γίνῃ
κινήτῃ Δικαιοσύνη,

μ' ἄλλους λόγους δηλαδὴ φορητῇ Νοσοκομείῳ
καὶ Κατήδες περιτοὺς νὰ μὴν ἐρέθῃ τὸ Ταμείον.

Κί' δὲ οἱ πατριῶται
τραγουδοῦσαν τότε :
κώμορας νυχάτος,
νυχλοπαράτους,
περπαταὶ καὶ κηρύει
τὴν δικαιοσύνην.

Ἦταν' σὸ θεαρεῖο μου καὶ μία Γραμμὴ, α,
κί' ἄκουσα πῶς ἐγύρευε τὴν ἔνωσιν ἡ Κρήτη,
κί' ὁ Τσαρλαμπᾶς τοῦ Θεωδωρῆ, οὐρῶν ταρμάκιον πεθ' α,
τὴν τῆς Λευκάδος ἔνωσιν καὶ τὴν Πακρῶν ἐξήτει.

Μὲ παρακλήσεις ροερός
εἶπε' σὸν Ντὲληγγάνη
πῶς ἦθε πλέον ὁ καιρὸς
τὴν ἔνωσιν νὰ κινή.

Τὸν γέροντα, ποῦ προσκυνεῖ
τὸ κράτος σου, λυπήσου,
κί' ἔνωσις πάλιν δε γενῆ
τῆς φίλης Ἐπταήσου.

Καὶ μὲ τὰς Πάτρας ἡ Λευκὰς ἠνέθη, βρεῖ ψωρεῖη,
τοῦ Τσαρλαμπᾶ τοῦ θέλιμα τοῦ τῶνα κί' ἰκίνο,
κί' ὁ τῆς Λευκάδος Φίλιππας μὲ τὸν Βαλαωρίτη
τὴν ἠβελαν' στήν Κέρκυρα, καὶ μερικοί' στήν Τήνο.

Ἦτόν γέροντα Πρωθυπουργὸν ἀπέστειλαν πρεσβείας
περὶ τε διαφύσεων κί' ἐνώσεων στενῶν,
ἀπόταν κί' ὁ Κυθῆριος Θαρρὸν Δελακοβίλιας
ἐξήτησε τὴν ἔνωσιν Κυθῆρων κί' Ἀθηνῶν.

Εἶδα πολλοὺς ἐπιφανεῖς,
ἀλλὰ κί' ἱππότες εὐγενεῖς
σὸν τὸν γνωστὸν Ἀργατῆν, τὸν Ἀραμ, τὸν Ἀθῶ,
νὰ πᾶνῶνται καὶ νὰ κλοισοῦν,
κί' ἐγὼ τοὺς φράσσα τὸν τούτον,
τὰ μόνα Γραμμὴζιμα ποῦ' μπόρεσα νὰ μάθω.

Κί' ἕνας δαιὸς ἀγορητής,
Καλαμπακώτης βουλευτής,
εἶπε πῶς οἱ καλόγεροι τοῦ κράτους οἱ καίμεινοι
στεκούνο καλά θρεμμένοι,
κί' ὅλο μὲ γουρουνοῦποια παχάινουνο καὶ μὲ κῶτας,
ἀλλ' ἔμωσ τοῖροι φαίνονται' μὲρὸς' στοὺς Καλαμπακῶτας.

Κί' ἐνάγγισσαν οἱ βουλευταὶ μὲ καρχασιμὸν μέγαν
κί' ἠκούετο περὶ μωτῶν καὶ καλογέρον ἴμιμα,
διὰν κί' ὁ Γεωργιόπουλος, ὁ βουλευτῆς Τριανάκης,
εἶπε πῶς καὶ σὲ Τριγκάλα, ποῦ γουνο ὥραϊον κλίμα,
γίνονται κί' οἱ καλόγεροι κί' οἱ φίλοι τῶν ἀφράτων
καὶ πάχμουλαράτοι.

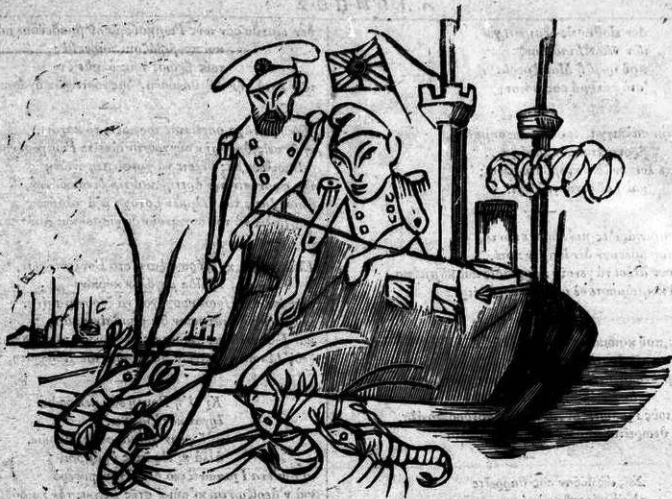
Τιοτούτος ἔμωσ ἦσαν οἱ τιανλοκαίλογεροι,
κί' ἔμωσ αὐτοὶ δὲν ἔπαιαν νὰ τρέβου τὸ πῦρε.
Μὰ φρόνημα σ' ἀνύφωσις πατριῶτων ἀμμοίων,
κί' ἦσαν νὰ στήθῃ λέβητες, ἠφραῖται ποῦ βράζουνο,
καὶ τοὺς μισθοὺς πετοόκοβαν πτωχῶν διανομῶν,
ὅπου τηλεγραφήματα καὶ γράμματα μοιράζουνο.

Κί' εἶπαν αὐτοὶ' στοὺς ῥήτορας ἐκείνης τῆς Βουλῆς :
καὶ τί θὰ ἐρώμε τοῦ λοιποῦ, πατέρες προσφιλεῖς ;
κί' οἱ ῥήτορες ἀπήνησαν : τὰ κηράτῃ σας φάτε,
πρέπει γὰρ θέματ' ἄρρητα τῆς πείνας νὰ ψωραῖτε.

Τραβάτε' στήν Ἀμερική,
δὲν μᾶς ἀδιαφραῖ,
κί' ἂν οὖς βογγάτε ἠησικοί,
μὲ τρεῖν οἱ καλόγεροι.

Καὶ τότε κἂν τὰ γράμματα, μῆτε τὰ συστημένα,
δὲν τᾶδιαν' σὲ σάπημα,
καὶ τοὺς μισθοὺς τὸν ἐβλεπαν κί' ἔγινον' ὄλονα
γαλόγια καὶ σερφήτα.

Διανομῆ, Παρκιλλῆ, δὲν ἐβλεπε' Ἰάπωνα,
κί' ἐπήγαν Πρεσβείας σὸς Σκουζέ καὶ τῶνασαν παράπονα
πῶς γράμμ' ἀπὸ τὸ κράτος τοῦ κενῆτος δὲν λαβαίνου,
καὶ μῆτ' ἐντός, καὶ μῆτ' ἐκτός δὲν ἔξερου ἡ συμβαίνου,
καὶ μὲ τὰς ἐπισήμενας τῶν οὐσιζῶν τὸν μολῶ τοῦ,
καὶ μὲ τοὺς Πρεσβείας ὁ Σκουζέ' βρήκε τὸν διάβολο τοῦ.

**Εικόνες Ίαπωνικάι
γριφώδεις και συμβολικάι.**

Δὲν πλήρωσε διανομείς σὰν πρῶτα τὸ Ταμῆο
ἢ ἀπήρησαν ἢ ἐταίροι,
ἢ ἔγινε τότε κινηθὲν καὶ τὸ Ταχυδρομῆο
σὰν τὴν Δωαιοσύνη.

Καὶ τότε πλῆθος δυστυχῶν ἐπέφετο μὲ φρόνους
καὶ μὴ ἔπαυσαν πολλοὶ τὸ κρῖος ἐπὶ μῆνα,
καὶ τότε παρετήρησα πῶς ἔκανε κινητὸς
ἢ φῶσις τοῦ Ἰάπωνας καὶ τοῦ Ρωμηοῦς ἢ πῆνα.

Δὲν ἔβανα νὰ τραγουθῶ
'στὸ Τόμο μὲ μουρομυθρα,
ἢ ἔβλα τὸν Τόμο τὸν τραπῶ,
μὰ καὶ τὸν Καμμομυθρα.

Κ' ὁ δὲ τῶν ἔχασαν ἐκεῖ
ἢ ἔπλεσαν τῆς ἀφῆδας,
ἢ ἔσαν λιπορὸς τῶν ἀσπασί,
μπαρμπούνα, συναγῆδες.

Δὲν ἔβρεις εἰ περιεργὸ ἢ ἀλλοκότιμο μὲ φάνη,
ἐξέλεγε μπεγλιθάνη,
τῶς δὲν ναυαγήρους τοὺς ἀλεινοὺς τοῦ τραμαρῶ πλάγους
αὐταπορῶπῶς νὰ τοῦ δῶ δαιμόν. ἀσπασφῶγους.

* Ἐνα τοιοῦτον θέαμα ποτὲ μὲ συντείνει
ἢ ἐράτησα περιεργὸς: δὲν εἶδα σὲς ἐκείνῳ,
ποὺ κατεναμαχῶσατε γινανταίους σῆλους,
τῆς δόλιος συμπεθέρας,
καὶ μὲ θρηάμβους σήμαρα χρωσῶς ἢ ἀνιπορῶλους
ἐμφοῦδες στοὺς ἀλδῆρας.

* Ὅχι, μ' ἀπήρησαν... ἡμεῖς
οἱ πλήρεις δόξης καὶ τιμῆς
ἀνήκομεν στοὺς Ναυτικούς,
ποὺ γαυμαχῶν τοὺς ἀσπασίους.

Ἐίπαν αὐτὰ, βρε Περικλή, ἢ οἱ δέο Γαπαρῶσι,
ἢ ἐκάθισα ἢ ἐγὼ μαζὶ σ' ἐκείνῳ τῷ τραπέτῃ,
ἢ ἐκεῖ ποὺ μολίς ἀρχισε τῶν ἀσπασίων τὸ μῦσσημα
τοὺς ἤλδαν γὰρ τὴν δεξί γαλιόνα καὶ παρῶσημα.

Κ' εἶπα ἢ ἐγὼ στοὺς μαχῆτας:
μακάριος ὁ τόπος,
ὅπου τοιαῦτα ἀρετῆς
ἀμείβει πολυπόδας.

Καὶ τότε μούτανε ἢ ἀσπί:
δὲν εἶμδα ἢ ἔμεις κοινοὶ
σὰν τοὺς Ρωμηοὺς τοὺς τῶρα,
ποῦρουν μεγάλη γῶρα,
ἢ ὅπῳτ᾽ εἶναι νικηταὶ δὲν ἀπατοῦν βραβεία
καὶ δέχονται προβαρῆμας μονάχα μὲ τὴν βία.

Καὶ τὸν ἐξήγησα νὰ δῶ ἢ ἐταίροι τὸν Ὅργημα
καὶ τὸν Κουρῶν, τὸν Νοτῆ, ἢ καὶ τοὺς λοιποὺς συνάμα,
ἢ ἔδους τοὺς εἶδες, Περικλή, ὅσοι μόνους αἱ κρεβῆρα
μὲ νωσταγμένα μάγια.

Καὶ τότε τοὺς ἐρώνασα: δὲν εἶδα σὲς ἐταίροι,
ὅπου κατεροκώσατε τῆς Μοσοβίτῆς τὸ σμήνη
'στὸ Μοῦνδεν καὶ 'στὸ Ἄνδο-Γιογγι, ἢ εἰς ἄλλα τόσα μίση,
καὶ τῶρα σὰν ἀγαθῶν ἢ φήμη σὰς μαρομῶσι.

Δὲν εἶπατε οὐδὲν στρατηγικὸν
τῶν νέων Ἰαπῶνων,
ποῦ τρέμῃ ἢ Μαντιοῦρα γῆ
στὸ πάτημά σας μόνον;

Ἄνοθετε τὴν σάλπιγγα...πολεμικὸν σημαίνει,
βροτοκτυποῦν κανόνῃ...
εἰ περιμένετε λοιπὸν ἰδῶ κρεββατωμένοι;
καὶ μοιπατε; γαλόγα.

Ἔμεῖς οἱ κρηνηγάριδες, πολέμαρχε κοινῆ,
μήτε κατ' ἄσρα πόλεμον δὲν ἴδαμεν ποτε,
κἄν τρέχουν ἔλλοι τὰ γεσοῦν παροξόδες καὶ κομμίτια
ἡμεῖς καλὰ κοιμώμαστε οὐ μαλακὰ κρεββάτα.

Κἴ' ἂν ἐσεῖς, ποῦ κατοικεῖτε τὸ καμίνι τῆς Ἑλλάδος,
τῆς ἑρατεινῆς κοιλίδος,
νίκην μόνην θεωρεῖτε τὸ μὲ φρόνημα πατρίδος
πίπτει ἐπὶ τῆς ἀσπίδος,
μὰ εὐ' μᾶς τοὺς Γλαπωντῆρους, Φασουλῆ χονδροκεφάλῃ,
νίκη μόνη θεωρεῖται παρὰ πάντων ἡ φυγάλα.

Σεῖς ὡς δόξαν σας θαυρεῖτε
τὸ νὰ χάνεσθε μὲ νίκας,
κἄν ἀνεπάφορος τὰ τηρεῖτε
τὰς προγονικάς σας θήκας.

Ἄλλ' ἤμων, ποῦ κοιτοῦμεν εἰς τὴν γῆν τῶν χρυσαυθῆμων,
πέντε ποτικὸι βαρβῆτοι
μᾶς χαλοῦνε τὸ κρεββάτι,
καὶ μᾶς πᾶνον ἀνασούλας ἔμπροσθεν τρέπῃμα πολέμων.

Πολέμαρχε μακροκόμη,
κἄν ἢ περὶ τῆς νίκης ὁδοῦς,
κἄν ἢ περὶ τῆς νίκης γνώμη
ἀναλόγως πρὸς τὰς κηρύσεις,
ἀναλόγως πρὸς τὰ μέρη
βλέπετε εἰ διαφέρετε.

Κἴ' ἂν οὐδὲν τὰς κἂν ἐπὶ τὰς ὡς Ἕλληνας γεραῖετε
καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον,
μὰ κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς νίκης διαφέρετε
ἡμῶν τῶν Ἰαπῶνων.

Ἔσεῖς τρελλοὶ γὰρ πόλεμον τὸν λαρυγγὰ σας βγάξετε
καὶ ματωδῆς ἢ παρὶς ἢ θάνατος κρανηγάτε,
κἄν ἡμεῖς οἱ κρηνηγάριδες ἔδω κἄν ἐκεῖ τινάζομεν
κροτίδας, μύθρους, κεραινοῦς,
κἄν ὄρκους δμνόντες τρανοῦς.
Πρωτοδικεῖον δίωι μᾶς ἢ θάνατος φωνάζομεν.

Καὶ σὺ, ποῦ ἔμπροσθεν τὰ μάτια σας
κορδόνουσι σὰν Ἄρης,
ξαπλώσου' στὰ κρεββάτια μᾶς
προβιβασμὸν νὰ πάρετε.

Κἴ' ἡμεῖς ἔδω, ποῦ μᾶς κιντῆς
κρεββατωμένους μαχητάς,

δὲν εἶπατε οὐδὲν τῶν Ρωμηοῦς, ὅπου βραβεύουν μόνον
καὶ προβιβάζουν παρευθῆς
τοὺς ἤρωας τοὺς ἀληθεῖς
τῶν κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν θαρροσπερὶν ἀγῶνων.

Ἐδῶ μόνῃ δανευστὰς τρομᾶζει τὸ κανόνι,
κἄν οὐδὲν, ὅπου τὴν σύγχρονον οἰκίετε Ρωμηοσύνην,
ὁ Βασιλεὺς σας θέλετε τὸ χρυσοστεφανώγη
τὴν φρόνηση, τὴν ἀρετὴν, καὶ τὴν δικαιοσύνην,
δμως ἡμεῖς τὸν θέλομεν μόνῃ μ' ἄτολασεῖς
καὶ μόλις τὰ νὸν συγκιντοῦν ὄρημοι καὶ παύσεις.

Ἐἴπαν αὐτὰ, κἄν ἐγὼσια ξανὰ στὸ Βουλευτήριον,
κἄν εἶδα μεγάλον κῆρον
πληροῦν τοῦ Προστυπορητοῦ τὰ ξεροκαπατῆρη,
καὶ μερικὸι ψυθῆσαν εἰς συμβάλει κἂτι,
καὶ Γλαπωντῆρας πετακταῖς κιντοῦσαν τὸ σκαρπίνι
ἐνδὲ Ἰάπωνος κομποῦ, ποθμοιαζοῦ τὸ Κορρηάτη.

Κἴ' ἄν ἢ Βουλὴ σὰν μελισσῶν
ἐργατικῆς ἐβρόμβει,
κἄν ἔρασαν χειμαρροὶ γλωσσῶν,
ἀλλὰ κἄν ἰδῶτος θρόμβοι,
κἄν ὄτε ἕνα Γλαπωντῆμο δὲν εἶχαν φουσερῶ
γῆν ἄνερῶνται κἄν ἀποτ' οἴτης λαύρας τὸν καιρῶ.

Κἴ' ἂν τοὺς ἐκτύπαιε καὶ οὐ μὲς τοῦ καλοκαιρητοῦ
τὰ βράδια ἄν ἀγανίζονται, μὲ φλοιδῆς ἀγγουρητοῦ
θὰ πῆγαιε τὰ κοῦτιλα τῶν βουλευτῶν τὰ στέψης,
ποῦ κἄν ἰδρωμένα τάριβαν τὰ κρεβάσουσιν σιέφεις.

Συζήτησι περὶ κοινῶν ἐγίνετο ὀμαλή
κἄν ἕνας Ἰάπων Φασουλῆς μὲ κισαροῦ μαλλί,
ἂν καὶ λεπτός ἐκ φύσεως καὶ πρῶς χαρακτήρ,
ἐθῶμος κἄν ἐφρόναζε τοὺς βουλευτάς : σικτιε,
κἄν ἀκούων γνώμας καθῆτος Ἰάπωνος σκαρτάδου
σὰν μανιδῆς ἔβρυγε τὸ κρᾶτος τοῦ Μινδῶου.

Π. — Ἄλλ' ὁμως σήμερα κἄν ἐγὼ οὐ δέξαμαι μὲ ματῖα
γιατὶ μὲ παραφούκοικες μὲ τὴν Ἰαπωνία.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίας,
μ' ἔλλους λόνους ἀγγελίας.

Οἱ πάντες ἄς συνδράμομεν μὲ δόρημα γενναῖον
ἐκείνων τῶν ἠθοποιῶν τῶν Σέλλων τὸν νέον.
Ὁ Πρόεδρος ὁ θαυμαστός, ὁ Δάσκαρος ὁ Νίκος,
ὁ τοῦ Συλλόγου τῶν μοχλῶς καὶ σύνδεσμος καὶ κηρικός,
λογοδοσίαν ἔκαμε περὶ τῶν πεπραγμένων
ἀξίαν ἐπενηρημῶν καὶ θαυμῶν ἐπαίων.

Τὸ Μπασιτάτιερ κἄν ἐν ταυτῷ τὸ Γκράφικ, ἡ Ἀγγιλιά
τὰ Περιοδικὰ
στὰ τελευταῖα φύλλα τῶν ἔχον λαμπρὸς εἰκόνας,
ἀληθομητοῦς ἀληθῶς εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ἐκεῖ καὶ Ρώσοι Ναυαρχοὶ καὶ Γλαπωντῆροι κἄν ἔδος
ὁ τῆς Ρωσσίας βυθισθεῖς γιγαντιαῖος στόλος.

Τραγοῦδα τῆς Ἀγάτης, τοῦ Τυμφορητοῦ ποιήσεως,
ποῦ τὰς γεννᾷ σφραγῖδας κἄν ἑρατευμένη φύσις.